pag. 664.

perän pulmu olli kaupmees wihane oma pere wasta
nii et ta olle palio sinnasi ei taha iiltä. aga
fuda tapmise mult kaud temä ies poon, ja iitsköid,
lätz fe kaupmees törwa kuetjide mano ja könel neile
fedäwüsi. hommen hommogu les köige edimäne fiija
tiie mano tulep fe wätse kinni ja wiisake törwa
katlahe, kes olku ta les am, kes mina, naine, wai mina
ese, eka mäni meie, sui teije fedä ei te fis faarde
törwade trahwitus, ja törwa kuefja lubasi da fedä
koolaka tetlä, — a aga kaupmees lätz esi kodo ja iitles
wäimsele hommen hommoga wäega warra pial ja
törwa kuetjide mano minemä, ja neile ütlemä,
et siemä törwa kuetmise maha jätwä, ja törwa-
fiid fooft kangutama naskawa, fis tubas ka
wäimne fedä käsku täitä, fest ta tefe, et sui
ta nüüd ei fiiudi temä wasta läwwäp, fis
mitte kääd tulwiskub ei tule.
Teisel hommongul tulli wäimees küll warra
iibs ja lätz törwa kuetjide mano minemä,
ja nägi et fuus fõitu tärk olli tallist
wältä päsnu, ja temä naksas fedw kinni
püüdmä, ninu pulleka wüibi aig nii siangele
et ja kaupmees esiku üles tulli, ja färgi
olge paale wõt ka ninu törwa kuetjide
mano minemä lätz, neide mõttidega, ma
ta se kaema, kuis fis mo wara perisa
fääl törwa katlan hentäle tõsdamenti
tup. ninu nii mõttelden lätz temä kooni
törwa katla liigi, ja naskas ülu weere fõsi
kaema, kui jo tedä fääl man olega tõs
mehe nii wõrra taskaft awidi, et ülu
weere fisse fai, es awita fääl enämp ütski
tänitdamine, es ka könelemine, muut kui hoia
poremp oma häng kuuma törwa puhun, aga
mes olet töömehile oppanu, fedä ennem nenä
fulle töütnü

Ja kui nüüd mihkel fõitulooma olli kinni pandnu
fis lätz ta foostes törwa kuetjide mano minemä, ja
kui nu fääl temä fooskmist näije fis ütli nemä,
ärä fooge enämp, fest fina olet ilidas fäänii, fün
am jo ütz kemäne, ja fellestki am jo küll, ent
mihkel es tiija fest juttust mudäci wai lätz edesi
koosi neide mano, ja könel. neile, et teijst tääd
am kästu naskata tegemä, aga törwa kuetjä tõõmehe
felutäwä ka mihklile, kuis neile peremees eitä käsku
olli andnu. ja esi täämpä felle käsku ehutses olli
fadanu. fis fai ka mihkel arwu, et fellepealt
kästiksi tedä wäega warra törwa kuetjide mano, et
ta köige edimäne fooks. aga fõituloom om fee
ossa oma wälläpäjemisega töösta käändnii.
Mihkel lätz nüüd kodo ja tennäs jumalat. et
temä oma naise esä takkamise perrä surma es fai,
ja nüüd sui ta kodo fai fis and ta ka fedä
omale naisele ninu naise emäle teeda, ja nee
ka ütlewä, ! jumr tinö. taaski et fe kiusaja
om oma keele läbi hentale iaotsa löödnü.
Ja nüüd jäiki perän fe kaupmehe surma, mihkel
finnä peremehes, ja ies wõmoode fai fe fõwa täüde
tus mes kaupmees esi ööse olli kuulnu. —

juttustanud ütz fõlusene

3. Rikkalmehe kolmes poiast

Rikkalmehel olli kolm poiga. kutz olli tarka. aga kolmas
lollikene keda meie kadense perääst, turaz tuhkapuhkjaz
kutsi. aga esä es piä sihi neid ütteki parempaz, ja kui
ta ärärääkimo naddaz fis ütlel temä amile proofele-
et kuulda poeja kui ma ole ärä kaotnu, ja teije oleke
mo kehä hauda matnu, fis waktse teije kolm edimäst
öid pääle matmise ejäütz ütte öö mo kowwa pääl, ja
wõtke pää tubli kott pandi mooda kaela.